

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Cluj

Piața Avram Iancu nr. 19
Cluj-Napoca, jud. Cluj
Tel : 0264 591670
Fax : 0264 592489
e-mail : Dumitru.Han.cj@mfinante.ro

DECIZIA nr. 66/2010

privind solutionarea contestatiei depusa de **S.C. MPB S.R.L.**
cu sediul in loc. B..., jud. Cluj, la Activitatea de Inspectie Fiscala Cluj
si remisa spre solutionare la Directia Generala a Finantelor Publice
a jud. Cluj.

Directia Generala a Finantelor Publice a jud. Cluj a fost sesizata prin adresa nr. -/....04.2010, de catre Activitatea de Inspectie Fiscala Cluj, asupra aspectelor cuprinse in contestatia depusa de **S.C. MPB S.R.L.** cu sediul social in loc. B..., jud Cluj, formulata impotriva DECIZIEI DE IMPUNERE privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. -/....02.2010.

Obiectul contestatiei il reprezinta constatările din Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de ....02.2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere mentionata mai sus, act administrativ fiscal prin care au fost stabilite in sarcina contribuabilului obligatii fiscale suplimentare in suma totala de "y" lei, reprezentand debit si majorari de intarziere la sursele impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si impozit pe dividende, dupa cum urmeaza:

- "y" lei impozit pe profit,
- "y" lei majorari de intarziere aferente impozitului pe profit,
- "y" lei taxa pe valoarea adaugata,
- "y" lei majorari de intarz. aferente taxei pe valoarea adaugata.
- "y" lei impozit pe dividende,
- "y" lei majorari de intarziere aferente impozitului pe dividende.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art. 207 alin. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/24.12.2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala (Monitorul Oficial nr. 513/31.07.2007 cu modificarile si completarile ulterioare), intrucat actul administrativ fiscal atacat a fost intocmit la data de ...02.2010 si comunicat petentei la data de ...02.2010 (potrivit datei inscrise pe confirmarea de primire aflata in copie la dosarul cauzeii), iar contestatia depusa la Activitatea de Inspectie Fiscala Cluj la data de ...03.2010, fiind inregistrata sub nr. .../....03.2010.

Directia Generala a Finantelor Publice a jud. Cluj constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 206 si art. 209, alin. (1), lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/24.12.2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala (Monitorul Oficial nr. 513/31.07.2007), este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de **S.C. MPB S.R.L.** cu sediul in loc. B..., jud Cluj.

I. Petenta contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. -/...02.2010, solicitand anularea acesteia si recalcularea obligatiile stabilite suplimentar la sursele impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si impozit pe dividende, precum si a majorarilor de intarziere.

In sustinerea solicitarii sale agentul economic invoca urmatoarele:

- organele de inspectie consemneaza in Raportul de inspectie fiscala ca societatea a determinat in mod eronat cota medie de adaos comercial (coeficientul K) in functie de care a determinat rezultatul din vanzarile efectuate prin magazinul propriu, fara a prezenta in mod neechivoc si a motiva corespunzator tratamentul contabil si fiscal care se sustine a fi aplicabil societatii,

- in actul de control nu se prezinta in mod detaliat cum s-a ajuns la diferentele de adaos comercial aferent marfurilor vandute, care in opinia organelor de inspectie fiscala ar fi trebuit sa conduca la o baza impozabila mai mare decat cea determinata de societate,

- in raportul de inspectie fiscala si in actul administrativ fiscal, nu se prezinta concret cum s-a determinat cuantumul diferentelor stabilite (procedura si metoda de calcul) si nu este lamurita in totalitate starea de fapt fiscala, fiind trase concluzii in baza unor constatari partiale si incomplete,

- inspectia fiscala nu a facut o analiza a modului in care societatea conduce contabilitatea productiei proprii, neanalizand aspectele esentiale incidente starii de fapt,

- constatarea cu privire la faptul ca societatea, in determinarea cotei medii de adaos comercial nu a tinut cont de TVA neexigibila aferenta marfurilor intrate, nu este completa si motivata, deoarece organele de inspectie fiscala nu au analizat daca si marfurile vandute au fost evaluate fara a fi luata in calcul TVA neexigibila aferenta,

- cu privire la inregistrarea in debitul contului 628 a sumei de "y" lei si a sumei de "y" lei, organele de inspectie fiscala s-au limitat la o analiza a inregistrarilor contabile, fara a analiza fenomenele consemnate in documente prezentate, fara a lamuri tratamentul contabil aplicabil in functie de reglementarile contabile existente si anume nu a lamurit in ce masura costurile astfel angajate aveau natura imobilizarii sau aveau natura unor cheltuieli directe,

- constatările asupra sumelor înregistrate alternativ prin articolele contabile “231=628” și “628=231” sunt de asemenea nefundamentate suficient, întrucât nu se analizează dacă prin aceste înregistrări societatea nu rectifică anumite erori de înregistrare din trecut,

- aferent achiziției de piese de schimb pentru autovehicule, organele de inspectie fiscală au stabilit în sarcina societății obligații suplimentare la impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată pentru considerentele că societățile furnizoare nu sunt platitoare de TVA, nu au desfășurat activitate în perioada 2008-2009 sau au fost radiate, fără a face o analiză cuprinzătoare cu privire la necesitatea și utilitatea efectuării acestor cheltuieli în folosul desfășurării activității,

- în anexele nr. 3 și 4 la actul de control sunt înscrise facturile de piese de schimb, sumele facturate, denumirea societăților emitente, fără a se menționa pentru fiecare societate în parte starea în care se afla, organele de inspectie fiscală limitându-se la consemnarea unor aspecte globale, nediferențiate și neindividualizate cu privire la starea acestor societăți,

- în actele de control se menționează că societatea nu a prezentat situații de lucrări, procese verbale sau contracte care să ateste realitatea sau necesitatea efectuării acestor cheltuieli, fără a se invoca însă un text de lege aplicabil, ori în cazul de față nu ne aflăm în fața unei spețe legate de acordarea deductibilității fiscale pentru cheltuieli cu prestațiile de servicii,

- cu privire la TVA aferentă acestor achiziții, menționăm că art. 145 și art. 146 din Codul fiscal, stipulează că o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA își poate exercita dreptul de deducere a taxei consemnate în facturi fiscale emise de persoane impozabile, dacă acestea sunt destinate operațiunilor taxabile ale societății și dacă sunt înscrise în facturi emise conform prevederilor art. 155, alin. (5) din Codul fiscal, aceste condiții fiind îndeplinite cumulativ de societatea contestatoare.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. -/...02.2010, sunt reținute în sarcina petentei ca obligații fiscale suplimentare aferente perioadei ...01.2006-...06.2009 suma totală de “y” lei, reprezentând debit suplimentar și majorări de întârziere la sursele impozit pe profit, impozit pe dividende și taxa pe valoarea adăugată.

Stabilirea acestor obligații fiscale suplimentare în sarcina agentului economic s-a efectuat în baza măsurilor rezultate din Raportul de inspectie fiscală încheiat la data de .....02.2010 și înregistrat la organul fiscal sub nr. - /...02.2010, potrivit căruia societatea verificată nu a respectat prevederile legale în ceea ce privește determinarea obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat la sursele de impozitare la care au fost calculate diferențe față de obligațiile declarate.

Astfel, organele de inspectie fiscală au constatat că:

- in perioada verificata societatea a procedat la calcularea eronata a coeficientului "K" pentru descarcarea din gestiune a marfurilor vandute, aplicand formula de calcul fara a tine cont de TVA neexigibil,

- in luna septembrie 2006 a inregistrat direct pe contul de cheltuieli "628" suma de "y" lei aferenta unei investitii care trebuia inregistrata in contul "231" urmand ca ulterior sa fie calculata amortizarea mijlocului fix,

- prin mai multe note contabile (mentionate in anexa nr. 2) societatea a inregistrat pe cheltuieli suma totala de "y" lei prin creditarea contului 471 si debitarea contului 628, fiind marite in mod artificial si incorect cheltuielile efectuate,

- potrivit balantei de verificare aferenta lunii decembrie 2006, in contul "457" "Dividende de plata" a fost inregistrata suma de "y" lei pentru care societatea nu a calculat, declarat si achitat impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice,

- in anul 2008 si anul 2009 societatea deduce TVA de pe facturi care reprezinta achizitii de piese de schimb pentru autovehicule pentru care nu exista documente care sa ateste livrarea bunurilor respective, iar in urma investigatiilor efectuate s-a constatat ca societatile care au emis facturile respective au alt obiect de activitate decat comercializarea de piese auto, unele nu sunt platitoare de TVA, altele nu desfasurau activitate in perioada respectiva, iar o parte dintre societati sunt radiate.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivele invocate de petenta, in raport cu actele normative in vigoare referitoare la speta analizata, se retin urmatoarele aspecte:

Perioada verificata: ...01.2006-.....06.2009.

In fapt, organele de control fiscal din cadrul Activitatii de Inspecție Fiscală Cluj - Serviciul Inspecție Fiscală nr. 1, au efectuat un control fiscal la S.C. MPB S.R.L. cu sediul in loc. B..., jud Cluj, ce a avut ca obiectiv verificarea ansamblului declaratiilor fiscale si a operatiunilor relevante pentru inspectia fiscala pentru impozitul pe profit, impozitul pe salarii, impozitul pe dividende, taxa pe valoarea adaugata si contributiile sociale pe perioada supusa inspectiei fiscale.

In baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala generala incheiat la data de ....02.2010 si inregistrat la organul fiscal sub nr. -/ ..... 02.2010, a fost intocmita Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. -/....02.2010, prin care au fost retinute in sarcina societatii contestatoare obligatii fiscale suplimentare in suma totala de "y" lei, reprezentand debit si majorari de intarziere, dupa cum urmeaza:

- "y" lei impozit pe profit,
- "y" lei majorari de intarziere aferente impozitului pe profit,
- "y" lei taxa pe valoarea adaugata,
- "y" lei majorari de intarz. aferente taxei pe valoarea adaugata.

- "y" lei impozit pe dividende,
- "y" lei majorari de intarziere aferente impozitului pe dividende.

Petenta contesta obligatiile fiscale stabilite suplimentar prin actul administrativ fiscal mentionat mai sus, solicitand anulara in totalitate a acestor diferente de impozite retinute in sarcina sa, aducand in sprijinul solicitarii sale argumentele prezentate in sinteza la pct. I al prezentei.

III.a Referitor la suma de "y" lei debit suplimentar si suma de "y" lei majorari de intarziere la sursa impozit pe profit.

Asa cum reiese din analiza continutului Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de ...02.2010 si anexelor nr. 1-3 al acestuia, care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal atacat, diferenta de debit la sursa impozit pe profit in suma totala de "y" lei, rezulta astfel:

- suma de "y" lei aferenta descarcarii eronate din gestiune pentru marfurile vandute prin comertul cu amanuntul,
- suma de "y" lei aferenta unor cheltuieli inregistrate in evidenta contabila prin formulele "628=3012" si "628=2312".
- suma de "y" lei aferenta achizitiei de piese de schimb pentru autovehicule.

Referitor la suma de "y" lei.

Potrivit Raportului de inspectie fiscala, se retine ca agentul economic a efectuat in perioada ....01.2006-.....06.2009 descarcarea de gestiune pentru comertul cu amanuntul cu ajutorul coeficientului "K", utilizand in mod eronat acest coeficient de repartizare a adaosului comercial pentru fiecare luna din perioada verificata.

Astfel, in perioada supusa inspectiei fiscale societatea a inclus diferentele de pret aferente produselor de patiserie transferate la magazinul propriu, in adaosul comercial. De asemenea, agentul economic aplica formula de calcul a coeficientului "K" fara a tine seama de TVA neexigibil aferent marfurilor intrate, incalcand prevederile pct. 127-130, cap. 7.3.2., anexa din O.M.F.P. nr. 1752/17.11.2005 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene.

Avand in vedere aceste constatari prezentate in cap. III, pct. 1 din Raportul de inspectie fiscala si la pct. 2.1.2 privind Impozitul pe profit din Decizia de impunere, se retine ca organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea coeficientului "K", descarcarea de gestiune si la recalcularea profitului impozabil al agentului economic pe perioada verificata stabilind in sarcina acestuia o diferenta de debit la impozit pe profit in suma de "y" lei, modul de efectuare a acestor operatiuni fiind prezentat in anexa nr. 1 si 1.1-1.3 la raportul de inspectie fiscala.

In drept, prevederile pct. 130, alin (4) din O.M.F.P. nr. 1752/17.11.2005 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene, stipuleaza ca:

„(4) Repartizarea diferentelor de pret asupra valorii bunurilor iesite si asupra stocurilor se efectueaza cu ajutorul unui coeficient care se calculeaza astfel:

$$\text{Coeficient *2) de repartiz.} = \frac{\text{Soldul inițial al diferentelor de pret} + \text{Diferente de pret aferente intrarilor in cursul perioadei, cumulat de la inceputul exercitiului financiar pana la finele perioadei de referinta}}{\text{Soldul initial al stocurilor la pret de inregistrare} + \text{Valoarea intrarilor in cursul perioadei la pret de inreg., cumulat de la inceputul exercitiului financiar pana la finele perioadei de referinta}} \times 100$$

Acest coeficient se inmulteste cu valoarea bunurilor iesite din gestiune la pret de inregistrare, iar suma rezultata se inregistreaza in conturile corespunzatoare in care au fost inregistrate bunurile iesite.

*2) La calcularea procentului mediu de adaos comercial, soldul initial al contului de marfuri si valoarea intrarilor de marfuri nu vor include TVA neexigibila”.

Potrivit prevederilor legale citate mai sus, se retine ca in cazul vanzarilor marfurilor cu amanuntul catre populatie, repartizarea diferentelor de pret asupra valorii bunurilor iesite se efectueaza prin utilizarea unui coeficient mediu de repartizare al adaosului comercial calculat cu ajutorul formulei mentionate, in cuprinsul caruia soldul initial si valoarea intrarilor de marfuri nu vor include TVA neexigibila.

In ceea ce priveste invocarea de catre petenta a faptului ca includerea TVA neexigibila la calculul coeficientului „K” nu are influenta asupra determinarii cotei medii de adaos comercial, se retine ca aceasta nu a facut o analiza a formulei de calcul deoarece ar fi constatat ca prin includerea TVA neexigibil se realizeaza doar majorarea numitorului fractiei cu influenta directa asupra coeficientului de repartizarea a diferentelor de pret (coeficientul „K”) in sensul micșorării acestuia si implicit la diminuarea adaosului comercial aferent marfurilor vandute, cu implicatii directe asupra obligatiei fiscale datorate bugetului de stat.

Prin anexele nr. 1 si 1.1-1.3 la Raportul de inspectie fiscala, in baza prevederilor legale mentionate mai sus, organele de inspectie fiscala procedeaza la recalcularea coeficientului „K”, a adaosului comercial de repartizat asupra marfurilor vandute prin magazinul de desfacere cu amanuntul pentru fiecare perioada fiscala, precum si a obligatiile fiscale datorate de catre agentul economic pentru perioada verificata, avand in vedere datele rezultate din evidenta contabila a societatii pusa la dispozitie de catre agentul economic.

Referitor la argumentul petentei potrivit caruia in actul de control nu se prezinta in mod detaliat cum s-a ajuns la diferentele de adaos comercial aferent marfurilor vandute, precizam ca in anexa 1 la Raportul de inspectie

fiscala sunt prezentate datele care au condus la stabilirea de catre organele de inspectie fiscala a diferentelor suplimentare pentru fiecare perioada fiscala, fara insa ca din acestea sa rezulte procedura de lucru a organelor de control, situatie in care se retine ca obiectiunile societatii cu privire la acest aspect sunt justificate.

De asemenea, organul de solutionare a contestatiei retine din analiza anexei nr. 1 la Raportul de inspectie fiscala ca organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea obligatiilor fiscale suplimentare din punctul de vedere al diferentelor de adaos comercial pentru toata perioada ianuarie 2006-iunie 2009 (cumulat) fara a se face o defalcare pe fiecare an fiscal, ceea ce a condus la stabilirea in mod eronat a acestora.

Sub alt aspect, se retine ca organele de inspectie nu au facut distinctie clara (prin anexele nr. 1, 1.1, 1.2, si 1.3) intre adaosul comercial aplicat de magazinul propriu de vanzare cu amanuntul si diferenta de pret aferenta produselor finite inregistrata in contul 348 „Diferenta de pret la produse” transferata asupra marfurilor vandute prin magazin.

In contextul considerentelor prezentate mai sus, organul de solutionare a contestatiei constata ca obligatia fiscala in suma de “y” lei la sursa impozit pe profit nu este corect stabilita, motiv pentru care se impune desfiintarea acestui capat de cerere din contestatia formulata de catre petenta.

Referitor la suma de “y” lei.

Potrivit Raportului de inspectie incheiat la data de ...02.2010 inregistrat la organul fiscal sub nr. -/...02.2010 si a anexei nr. 2 al acestuia, se retine ca in luna septembrie 2006 societatea a inregistrat in evidenta contabila direct pe debitului contului 628 “*Alte cheltuieli cu serviciile executate de terti*” factura fiscala nr. -/...09.2006 in suma de “y” lei (valoare totala cu TVA=“y” lei), emisa de catre S.C. AP S.R.L., Gherla, reprezentand “Materiale cuptor paine”.

Avand in vedere caracterul operatiuni economice consemnata in documentul fiscal mentionat, aceasta achizitie efectuata de agentul economic trebuia inregistrata in contul de investitii 231 “*Imobilizari corporale in curs de executie*”, deoarece reprezinta o investitie constand in edificarea unui cuptor de paine necesar desfasurarii activitatii, urmand ca o data cu punerea in functiune acesta sa fie inregistrata in evidenta contabila ca “*imobilizari corporale*” (2131=231), iar valoarea acestui mijloc fix sa fie supusa amortizarii pe perioada duratei normale de functionare.

Potrivit anexei nr. 2 la Raportul de inspectie fiscala se retine ca societatea contestatoare a procedat in cursul anului 2007 la inregistrarea in evidenta contabila direct pe cheltuieli a unor servicii achizitionate (prin inregistrarea contabila “628=2318”) in suma de “y” lei, cu toate ca acestea sunt aferente unor investitii care se supun amortizarii si care au fost

evidentiate de societate in momentul efectarii lor in contul 231 *“Imobilizari corporale in curs de executie”*.

In drept, prevederile art. 3 din Legea nr. 15/24.03.1994, republicata, privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, stipuleaza ca:

“Art. Activele corporale aferente capitalului imobilizat sunt:

a) terenurile, inclusiv investitiile pentru amenajarea acestora;

b) mijloacele fixe.

Sunt considerate mijloace fixe obiectul sau complexul de obiecte ce se utilizeaza ca atare si indeplineste cumulativ urmatoarele conditii:

***a) are o valoare de intrare mai mare decat limita stabilita prin hotarare a Guvernului.** Aceasta valoare poate fi actualizata anual, in functie de indicele de inflatie;*

b) are o durata normala de utilizare mai mare de un an.

Pentru obiectele care sunt folosite in loturi, seturi sau care formeaza un singur corp, la încadrarea lor ca mijloace fixe se are in vedere valoarea intregului corp, lot sau set”.

In conformitate cu prevederile art. 6, alin. (1) din H. G. nr. 1553/18.12.2003 privind reevaluarea imobilizarilor corporale si stabilirea valorii de intrare a mijloacelor fixe (aplicabile in anul 2006), referitor la valoarea de intrare a mijloacelor fixe, se precizeaza:

*„(1) Incepand cu data de 1 ianuarie 2004 valoarea de intrare a mijloacelor fixe, stabilita in conditiile art. 3 alin. 2 lit. a) din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, este de 18.000.000 lei (dupa denominare **1.800 lei Ron**)”.*

Totodata, in cursul anului 2006 agentul economic procedeaza prin mai multe inregistrari contabile “2318=628” la stornarea unor cheltuieli in suma totala “y” lei, fara a exista o justificare din partea agentului economic cu privire la natura acestor operatiuni economice, inregistrari care influenteaza profitul impozabil aferent perioadei respective.

Prin urmare, organele de inspectie fiscala constata ca agentul economic a inregistrat in mod eronat pe cheltuieli deductibile aceste operatiuni economice si pe cale de consecinta procedeaza la corectarea lor si admiterea ca deductibila la calculul profitului impozabil a amortizarii investitiilor efectuate in suma totala de “y” lei (“y” lei pentru fiecare trim. incepand cu trim. IV 2006), rezultand o diferenta de cheltuieli nedeductibile la sfarsitul perioadei verificate in suma de “y” lei.

Ori, prin inregistrarea pe cheltuieli a acestor operatiuni economice au fost marite in mod artificial si incorect cheltuielile efectuate de catre societate, influentand in acest fel profitul impozabil si implicit impozitul pe profit calculat si declarat de catre societate pentru perioada supusa inspectiei fiscale, fiind incalcate astfel prevederile art. 19 alin. 1 din Legea

nr. 571/22.12.2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, constatari in urma carora organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina agentului economic o diferenta de impozit pe profit in suma de "y" lei si majorari de intarziere in suma de "y" lei.

Din analiza anexei nr. 2 la Raportul de inspectie fiscala, in baza carora a fost stabilita obligatia fiscala suplimentara in suma de "y" lei, organul insarcinat cu solutionarea contestatiei retine ca aceasta nu este corect stabilita intrucat aceasta nu este defalcata pe fiecare an fiscal si in corelatie cu celelalte cheltuieli considerate nedeductibile pentru fiecare perioada fiscala (exemplu: diferenta la adaosul comercial).

De asemenea, in cuprinsul anexei nr. 2 (pag. 2) se constata erori de calcul in ceea ce priveste cuantumul obligatiei stabilite suplimentar in sensul ca desi se considera ca nedeductibile fiscal cheltuielile in suma de "y" lei (NC 1/31.07.07), respectiv "y" lei (NC 13/30.11.07) pentru acestea nu este calculat impozitul aferent.

In cuprinsul Raportului de inspectie fiscala se afirma la cap. III, pct. 1.3 ca: *"in perioada verificata, prin mai multe note contabile, mentionate in anexa nr. 2, societatea a inregistrat pe cheltuieli suma totala de "y" lei **prin creditarea contului 471 si debitarea contului 628**" si "agentul economic a efectuat in mai multe randuri si inregistrarea inversa, 471=628", insa din analiza documentului mentionat mai sus (anexa nr. 2) nu rezulta ca aspectele invocate de catre organele de inspectie fiscala au fost avute in vedere la stabilirea diferentelor de impozit, chiar daca din analiza "Fisei sintetice a contului 628" se constata ca acestea sunt reale.*

Pentru considerentele prezentate si avand in vedere ca obligatiile fiscale stabilite suplimentar in sarcina agentului economic sunt influentate de neandepinirea corecta a acestor aspecte, se impune desfiintarea acestui capat de cerere pentru ca organele de inspectie fiscala sa aiba posibilitatea determinarii corecte a datoriilor societatii contestatoare fata de bugetul statului.

Referitor la suma de "y" lei.

Din continutul Raportului de inspectie fiscala si a anexei nr. 3, se retine ca in perioada martie 2008-iunie 2009 agentul economic inregistreaza in evidenta contabila un numar de 230 facturi fiscale care reprezinta achizitii de piese de schimb pentru autovehicule in suma totala "y" lei. Pentru efectuarea achizitiei bunurilor respective societatea contestatoare, in afara de facturi fiscale, nu prezinta organelor de inspectie fiscala alte documente care sa ateste efectuarea acestor operatiuni economice, respectiv note de receptie care sa certifice intrarea lor in gestiunea agentului economic.

De asemenea, pentru a se justifica necesitatea efectuarii acestor cheltuieli in folosul realizarii de venituri, agentul economic nu prezinta

documente precum situatii de lucrari, note de service, procese verbale sau contracte care sa ateste realitatea sau necesitatea acestor operatiuni.

Faptul ca toate facturile fiscale cuprinse in anexa nr. 3 la Raportul de inspectie fiscala sunt emise de catre societati din Bucuresti, au o valoare foarte apropiata de suma de 5.000 lei si au fost achitate cu numerar, precum si faptul ca toate aceste facturi au fost completate cu mana, reprezinta indicii ca operatiunile economice inscrise in acestea nu sunt reale.

Faptul ca respectivele bunuri nu au fost receptionate si ca nu au existat note de constatare este dovedit si de explicatiile scrise ale contabilului sef al contestatoarei care declara in Nota explicativa ca: *"Pt. facturile cu care s-au achizitionat piese de schimb in perioada 2008-2009 nu s-au facut receptii, au fost trecute pe cheltuieli, nu se obisnuia sa se faca note de constatare pentru autovehiculele defecte, se introduceau in atelier si se reparau de catre mecanicii nostri"*

In drept, solutionarea cauzei dedusa judecatii la acest punct isi gaseste aplicabilitatea in prevederile art. 19, alin. (1); respectiv ale art. 21, alin. (1) si alin. (4), lit. f) din Legea nr. 571/22.12.2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, unde referitor la calculul profitului impozabil si a impozitului pe profit, se arata ca:

"ART. 19 Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si la care se adauga cheltuielile nedeductibile.

La stabilirea profitului impozabil se iau in calcul si alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor potrivit normelor de aplicare".

"ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare. [...].

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...] f) cheltuielile inregistrate in contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se facă dovada efectuării operatiunii sau intrării in gestiune, după caz, potrivit normelor

Avand in vedere aspecte prezentate mai sus, precum si prevederile legale citate, organele de inspectie fiscala considera aceste cheltuieli ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil, procedand la stabilirea in sarcina agentului economic a unei diferente de debit la sursa impozit pe profit in suma de "y" lei.

Pentru sustinerea masurilor luate, organele de inspectie fiscala precizeaza in cuprinsul Raportului de inspectie ca: *"In urma investigatiilor*

efectuate s-a constatat faptul ca marea majoritate a societatiilor care au emis facturile din anexa nr. 3 au alt obiect de activitate decat comercializarea de piese auto, multe dintre aceste societati nu sunt platitoare de TVA, multe dintre ele nu desfasurau activitate in perioada 2008-2009, unele nu mai desfasoara activitate in prezent, iar o parte dintre aceste societati sunt radiate”.

Analizand documentele existente la dosarul cauzei si motivele prezentate, organul insarcinat cu solutionarea contestatiei retine ca organele de inspectie fiscala nu au efectuat constatari complete si concrete pentru lamurirea situatiei de fapt care a condus la stabilirea in sarcina agentului economic a obligatiilor fiscale suplimentare mentionate.

Astfel, organele de inspectie fiscala nu face nici o referire cu privire la structura personalului societatii contestatoare, respectiv dotarea tehnica a agentului economic care sa lamureasca daca existau posibilitatile necesare indeplinirii operatiunilor tehnice care sa confirme sau infirme sustinerile reprezentantului societatii exprimate in Nota explicativa cu privire la utilizarea bunurilor achizitionate.

De asemenea, organele de inspectie fiscala se limiteaza la afirmatii generale cu privire la societatile furnizoare ale bunurilor achizitionate (piese dec schimb), fara a face precizari concrete pentru fiecare in parte in care din categoriile prezentate se incadreaza, aspect care ar fi clarificat si mai mult ca operatiunile consemnate in facturile fiscale mentionate in anexa nr. 3 nu sunt reale si pe cale de consecinta nu sunt cheltuieli aferente veniturilor.

Organele de inspectie fiscala mentioneaza in Raportul de inspectie fiscala ca *“In urma interogarii bazei de date informatice s-a constatat ca societatile din anexa nr. 3 nu au declarat venituri aferente livrarilor catre S.C. MPB S.R.L.”* fara insa ca aceasta constatare sa fie concretizata printr-un document care sa confirme sustinerea organelor fiscale, fie chiar si prin exemplificare pentru cateva societati semnificative in ceea ce priveste numarul de operatiuni efectuate, respectiv valoarea acestora.

De asemenea din analiza anexei nr. 3 la Raportul de inspectie fiscala, se constata unele erori de calcul in ceea ce priveste stabilirea obligatiilor fiscale suplimentare in sarcina agentului economic constand in inscrierea in anexa a unor facturi fiscale care nu au fost avute in vedere la calculul cheltuielilor nedeductibile cu implicatii la stabilirea profitului impozabil si a impozitului pe profit, in care sens se poate aminti pozitiile 56, 56 bis, 75, 76, 81, 83 si 84.

Si in cazul stabilirii obligatiilor fiscale suplimentare aferente achizitiilor de piese de schimb, se constata ca organele fiscale nu fac o defalcare pe ani fiscali (anul 2008, respectiv 2009) asa cum este reglementat de prevederile art. 16, alin. (1) din Legea nr. 571/22.12.2003 privind Codul

fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, unde se arata ca *“Anul fiscal este anul calendaristic”*.

Pentru aceste considerente, se impune desfiintarea si a acestui capat de cerere din contestatia formulata de petenta pentru ca organele de inspectie fiscala sa aiba posibilitatea clarificarii aspectelor privind realitatea operatiunilor economice care fac obiectul prezentei analize, precum si corectarea erorilor din cuprinsul anexei nr. 3, respectiv stabilirea corecta a obligatiilor datorate de societatea contestatoare bugetului de stat la sursa impozit pe profit.

Concluzionand asupra aspectelor prezentate in cuprinsul punctului III.a, se constata ca se impune desfiintarea Deciziei de impunere nr. -/....02.2010, in ceea ce priveste obligatiile fiscale stabilite suplimentar la sursa impozit pe profit in suma de “y” lei, precum si punctul 1, cap. III din Raportul de inspectie fiscala referitor la impozitul pe profit.

In drept, se va face aplicarea prevederilor art. 216, alin. (3) "Solutii asupra contestatiei" din O.G. nr. 92/24.12.2003, republicata privind Codul de procedura fiscala, potrivit caruia :

“(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare”.

La reverificarea creantelor fiscale contestate de petenta privind suma totala de “y” lei cuprinse in anexele nr. 1-3 la Raportul de inspectie fiscala pentru care se impune desfiintarea actului atacat, se vor avea in vedere si prevederile pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin H.G. nr. 1050/01.07.2004, unde se precizeaza:

“102.5 In cazul in care, ca urmare a desfiintarii actului administrativ conform art. 185 alin. (3) (devenit art. 216, alin. 3) din Codul de procedura fiscala, este necesara reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de catre o alta echipa de inspectie fiscala decat cea care a incheiat actul contestat”,

precum si ale pct. 12.7 din O.M.F.P. nr. 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza ca:

“12.7. Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”.

Prin urmare, pentru considerente prezentate si avand in vedere dispozitiile legale citate mai sus, Deciza de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. -/....02.2010, **se va desfiinta partial** pentru suma totala de “y” lei, reprezentand impozit

pe profit aferent diferentei de adaos comercial, cheltuielilor cu investitiile si cheltuielile cu piesele de schimb, urmand ca organele de inspectie fiscala sa procedeze conform actelor normative in vigoare si sa aiba in vedere aspectele precizate in cuprinsul prezentei decizii.

Pe cale de consecinta, se desfiinteaza pct. 1 din cap. III si partial cap. VI al Raportului de inspectie fiscala intocmit la data de ...02.2010 si inregistrat la organul fiscal sub nr. -/.....02.2009, referitoare la impozitul pe profit in suma totala de "y" lei aferenta diferentei de adaos comercial pentru marfurile vandute cuprinsa in anexa nr. 1 al acestuia, respectiv cheltuielile nedeductibile rezultate din documentele inscrise in anexele nr. 2-3.

Referitor la majorarile de intarziere in suma de "y" lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plata in suma de "y" lei, se retine ca stabilirea in sarcina contestatoarei a acestei obligatii de plata suplimentare, reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul aferent caruia au fost calculate, conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”.

In drept, la calculul majorarilor de intarziere aferente impozitului pe profit, organele de inspectie fiscala au avut in vedere prevederile art. 115, alin. (1); art. 116 alin. (1) si (5) (aplicabile pana la data de 31.07.2007), respectiv prevederile art. 119, alin. (1); art. 120, alin. (1), (2) si (7) (aplicabile dupa data de 31.07.2007), din Ordonanta Guvernului nr. 92/23.12.2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala (cu modificarile si completarile ulterioare).

Intrucat potrivit celor prezentate in cuprinsul prezentului punct, actele administrativ fiscale atacate de petenta au fost desfiintate pentru debitul de natura impozitului pe profit in suma de "y" lei, acestea **urmeaza a fi desfiintate si in ceea ce priveste obligatia de plata privind suma de "y" lei** reprezentand majorari de intarziere, pentru ca organele de inspectie fiscala sa procedeze la recalcularea acestora in functie de obligatiile fiscale retinute ca datorate in urma reverificarii.

III.b Referitor la suma de "y" lei debit suplimentar si suma de "y" lei majorari de intarziere la sursa taxa pe valoarea adaugata.

Asa cum reiese din continutul Raportului de inspectie fiscala intocmit la data de ....02.2010 si a anexei nr. 4, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada martie 2008 - iunie 2009 societatea deduce TVA in suma totala de "y" lei de pe un numar de 230 facturi fiscale aferente achizitiei de piese de schimb pentru autovehicule, pentru care nu exista documente care sa ateste efectuarea livrarilor bunurilor respective de catre societatile furnizoare.

De asemenea, se retine ca pentru aceste bunuri agentul economic nu a prezentat documente privind receptia lor si nici nu s-a facut dovada ca ele au fost montate pe autovehiculele societatii prin situatii de lucrari, note de

service, procese verbale sau contracte care sa ateste realitatea sau necesitatea acestor operatiuni.

Considerentele prezentate la punctul III.a privind considerarea ca nedeductibile fiscal a cheltuielilor aferente facturilor fiscale cuprinse in anexa nr. 3 la Raportul de inspectie fiscala, sunt aplicabile si in ceea ce priveste deductibilitatea taxei pe valoarea adaugata aferenta documentelor fiscale cuprinse in anexa nr. 4, avand in vedere faptul ca este vorba despre aceleasi operatiuni economice.

Motivatii pentru care organele de inspectie fiscala nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de "y" lei, se regasesc in aplicarea prevederilor Legii nr. 571/22.12.2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si ale Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/22.01.2004.

Astfel, prevederile art. 145, alin. (2), lit. a) si art. 146, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 571/22.12.2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, referitor la aplicarea dreptului de deducere si a conditiilor de exercitare a acesteia, stipuleaza ca:

"ART. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

*[...] (2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, **daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:***

*a) **operatiuni taxabile;** [...]"*

"ART. 146 Conditii de exercitare a dreptului de deducere

"(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

*a) **pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5); [...]"***

Fata de prevederile legale citate mai sus, a informatiilor cuprinse in Raportul de inspectie fiscala si a documentelor existente la dosarul cauzei, organul insarcinat cu solutionarea contestatiei retine ca motivele invocate de catre organele de inspectie fiscala pentru care nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale cuprinse in anexa nr. 4 nu sunt edificatoare pentru masura luata din aceleasi motive care au fost mentionate la punctul III.a al prezentei.

Prin urmare, **se impune desfiintarea actului administrativ fiscal** atacat de petenta si in ceea ce priveste obligatiile fiscale stabilite suplimentar la sursa taxa pe valoarea adaugata constand in debit suplimentar in suma de "y" lei si majorarile de intarziere in suma de "y" lei, urmand ca organele de inspectie sa procedeze la recalcularea acestora

dupa lamurirea aspectelor rezultate din cuprinsul punctului III.a al prezentei decizii.

Prevederile legale expuse in cuprinsul punctului III.a privitoare la desfiintarea actelor administrative isi gasesc aplicabilitatea si in ceea ce priveste solutionarea acestui capat de cerere.

III.c Referitor la suma de “y” lei debit suplimentar si suma de “y” lei majorari de intarziere la sursa impozit pe dividende distribuite persoanelor fizice.

Din continutul Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de ...02.2010 care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. -/ ...02.2010, se retine ca potrivit balantei de verificare aferenta lunii decembrie 2006 societatea a inregistrat in contul 457 „*Dividende de plata*”, suma de “y” lei pentru care entitatea nu a calculat, declarat si achitat impozitul pe dividende distribuite persoanelor juridice.

In drept, spetei supuse analizei la acest punct ii sunt aplicabile prevederile art. 67*, alin. (1), din Legea nr. 571/22.12.2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si prevederile ulterioare, care referitor la retinerea impozitului din veniturile din investitii (in vigoare pentru anul 2006), precizeaza:

„Art. 67*) Retinerea impozitului din veniturile din investitii

*(1) **Veniturile sub forma de dividende, inclusiv sume primite ca urmare a detinerii de titluri de participare la fondurile inchise de investitii, se impun cu o cotă de 10% din suma acestora. Obligatia calcularii si retinerii impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine persoanelor juridice o data cu plata dividendelor catre actionari sau asociati. Termenul de virare a impozitului este pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare celei in care se face plata. In cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost platite actionarilor sau asociatilor pana la sfarsitul anului in care s-a aprobat bilantul contabil, termenul de plata a impozitului pe dividende este pana la data de 31 decembrie a anului respectiv**”.*

Potrivit prevederilor legale citate mai sus, coroborate cu informatiile rezultate din documentele existente la dosarul cauzei (balanta analitica 2006, raport de inspectie fiscala), se constata ca pentru dividendele aferente anului 2005 in suma de “y” lei, distribuite si neachitate pana la data de 31 decembrie 2006, societatea avea obligatia calcularii, retinerii si achitarii impozitului pe dividende prin aplicarea cotei de 10 % asupra sumei acestora.

Intrucat societatea contestatoare nu a dus la indeplinire aceasta obligatie fiscala, organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea in sarcina acesteia a unui impozit in suma de “y” lei si a majorarilor de intarziere aferente in suma de “y” lei.

Organul de solutionare a contestatiei retine ca impozitul pe dividende pe care societatea avea obligatia sa il calculeze, retina si vireze la bugetul de stat este in suma de "y" lei ("y"*10%="y" lei), dar avand in vedere prevederile art. 213, alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 24.12.2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora *"prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului in propria cale de atac"*, se retine ca obligatiile fiscale retinute in continuare in sarcina agentului economic la sursa impozitul pe dividende sunt cele stabilite de catre organele de inspectie fiscala, respectiv debitul suplimentar in suma de "y" lei si majorarile de intarziere aferente in suma de "y" lei.

Pe fond, se constata ca societatea contesta in totalitate obligatiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. -/...02.2010, fara insa ca pentru cele retinute in sarcina sa la sursa impozit pe dividende sa prezinte argumentele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestarea acestora.

Potrivit prevederilor art. 65, alin.1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal."

In contextul considerentelor prezentate mai sus, se constata ca solutionarii spetei deduse judecatii ii sunt incidente dispozitiile art. 206, alin.1, lit. c) si lit. d) din Ordonanta Guvernului nr. 92/24.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se arata ca:

"Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde :

[...] c) motivele de fapt si de drept ,

d) dovezile pe care se intemeiaza contestatia",

De asemenea, prevederile pct. 2.4. din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

"Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

Din dispozitiile legale mentionate mai sus, se retine ca in contestatie societatea trebuie sa mentioneze atat **motivele de drept si de fapt, precum si dovezile pe care se intemeieaza aceasta**, iar organele de solutionare nu se pot substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care aceasta intelege sa conteste un act administrativ fiscal.

Fata de aceste dispozitii legale, se constata desi se contesta suma de "y" lei reprezentand impozit pe dividende distribuit persoanelor fizice stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr. -/...02.2010, societatea nu aduce nici un argument de natura a combate masurile organului de inspectie

fiscala si nu a prezentat material probatoriu in sustinere referitor la aceasta suma contestata.

In drept, prevederile pct. 12.1, lit. b din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata , stipuleaza :

“Contestatia poate fi respinsa ca:

[...] b) nemotivata, in situatia in care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept in sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii.”

Avand in vedere cele precizate mai sus, precum si faptul ca societatea nu aduce nici un argument de fond in sustinerea contestatiei, prin care sa combata constatarile organelor de inspectie fiscala privind impozitul pe dividende distribuite persoanelor fizice in suma de 81 lei, contestatia formulata de S.C. MPB S.R.L. cu sediul in loc. B..., se va respinge ca nemotivata pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste suma de “y” lei reprezentand majorari de intarziere la sursa impozit pe dividende distribuite persoanelor fizice, se retine ca este aferenta debitului in suma de “y” lei stabilit suplimentar pentru dividendele rezultate din balanta de verificare pentru luna 2005, distribuite si neachitate in cursul anului 2006.

Intrucat potrivit celor prezentate mai sus, a fost mentinut ca datorate bugetului consolidat al statului debitele de natura impozitului pe dividende in suma de “y” lei, iar prin contestatie formulata entitatea nu prezinta argumente impotriva modului de calcul al accesoriilor stabilite suplimentar in sarcina sa, aceasta datoreaza si suma de “y” lei cu titlu de majorari de intarziere, reprezentand masura accesorie in raport cu debitul stabilit suplimentar aferent caruia a fost calculat, conform principiului de drept ***“accessorium sequitur principale”***.

In contextul celor de mai sus, se constata ca atacarea de catre petenta a acestei obligatii fiscale in suma de “y” lei nu este justificata si pe cale de consecinta contestatia formulata de contribuabil referitoare la acest capete de cerere, urmeaza a fi respins ca nemotivat si pentru suma totala de “y” lei.

Pentru considerentele aratate si in temeiul prevederilor legale enuntate in cuprinsul prezentei, coroborate cu dispozitiile art. 209, alin. (1), lit. a; art. 210; si ale art. 216, alin. (1) si (3) din Ordonanta Guvernului 92/24.12.2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala (publicata in Monitorul Oficial nr. 513/31.07.2007), cu modificarile si completarile ulterioare, se

DECIDE:

1. Respingerea ca neargumentata si nemotivata a contestatiei formulata de **S.C. MPB S.R.L.** cu sediul social in loc. B..., jud Cluj, pentru suma totala de “y” lei, stabilita suplimentar prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. - /...02.2010, reprezentand debit suplimentar (“y” lei) si majorari de intarziere (“y” lei) la sursa impozit pe dividende.

2. Desfiintarea partiala a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. - /...02.2010, prin care au fost stabilite in sarcina **S.C. MPB S.R.L.** cu sediul social in loc. B..., jud Cluj, obligatii fiscale suplimentare in suma totala de “y” lei, dupa cum urmeaza:

- “y” lei impozit pe profit,
- “y” lei majorari de intarziere aferente impozitului pe profit,
- “y” lei taxa pe valoarea adaugata,
- “y” lei majorari de intarz. aferente taxei pe valoarea adaugata.

De asemenea, se desfiinteaza partial si pct. 5.3 si 9.2 din Raportul de inspectie fiscala intocmit la data de .....2010 si inregistrat la organul fiscal sub nr. - /...2010, urmand ca organele de inspectie fiscala sa procedeze conform prevederilor legale aplicabile in speta si in conformitate cu cele retinute din cuprinsul prezentei decizii.

3. Comunicarea Deciziei de solutionare a contestatiei catre petenta, respectiv Activitatea de Inspectie Fiscala Cluj.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Cluj, in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR COORDONATOR